

ผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์และการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผล ต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นลิน สิมะเสถียรโสภณ¹ / จตุพร จันทรัมย์² / สุริยา รักการศิลป์³

¹สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

³อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

¹E-mail: nalin.si@ssru.ac.th

²Corresponding author's E-mail: Jatuporn.jt@bru.ac.th

รับต้นฉบับ 20 พฤษภาคม 2568; ปรับแก้ไข 11 มิถุนายน 2568; รับผิดชอบ 17 มิถุนายน 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อทดสอบผลกระทบของการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 151 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร ด้านภาวะผู้นำในองค์กร และด้านการประเมินและการควบคุม มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการตลาด ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการศึกษาช่วยสนับสนุนแนวคิดเชิงทฤษฎีด้านการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ โดยชี้ให้เห็นว่าการจัดการในมิติต่าง ๆ เช่น การวางแผนกลยุทธ์ การจัดการองค์กร ภาวะผู้นำ และการควบคุม เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันขององค์กรได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งช่วยต่อยอดองค์ความรู้ในการจัดการเชิงกลยุทธ์ และเสริมหลักฐานเชิงประจักษ์ในบริบทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยในภูมิภาค

คำสำคัญ

การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ผลการดำเนินงาน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

The Impact of Strategic Management and Competitive Capability Enhancement on the Performance of Small and Medium Enterprises in the Northeastern Region of Thailand

Nalin Simasathiansophon¹ / Jatuporn Jantaram² / Suriya Rakkarnsil³

¹International Business Program, College of Hospitality Industry Management,
Suan Sunandha Rajabhat University

²Department of Management, Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University

³Department of Accounting, Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University

¹E-mail : nalin.si@ssru.ac.th

²Corresponding author's E-mail: Jatuporn.jt@bru.ac.th

Received 20 May 2025; Revised 11 June 2025; Accepted 17 June 2025

Abstract

The objectives of this research are 1) to examine the impact of strategic management on enhancing the competitive capability of small and medium-sized enterprises (SMEs) in the northeastern region of Thailand, 2) to investigate the impact of strategic management on the performance of SMEs in the northeastern region of Thailand, and 3) to test the impact of enhancing competitive capability the performance of SMEs in the northeastern region of Thailand. The sample group consists of 151 executives from small and medium enterprises in the northeastern region of Thailand. The instrument used for data collection is questionnaires. Statistical methods used for hypothesis testing include multiple correlation analysis and multiple regression analysis.

The research findings reveal that 1) strategic management in terms of strategic planning, organizational management, organizational leadership, and evaluation and control has a statistically significant positive impact on enhancing competitive capability at the 0.05 level, 2) Strategic management in terms of strategic planning and organizational management has a statistically significant positive effect on performance at the 0.05 level. And 3) the enhancement of competitive capability in terms of marketing, human resource management, and information technology has a statistically significant positive impact on performance at the 0.05 level. The findings support the theoretical perspective of strategic management by highlighting that various dimensions such as strategic planning, organizational management, leadership, and control are critical components that can significantly enhance an organization's competitive potential. This contributes to the advancement of knowledge in the field of strategic management and provides empirical evidence within the context of Thai SMEs

in regional areas. The study results support the theoretical concept of strategic management. By highlighting that management in various dimensions, such as strategic planning, organizational management, leadership, and control, are crucial elements that can significantly enhance the competitive capability of organizations, this contributes to the body of knowledge in strategic management and provides empirical evidence in the context of Thai small and medium-sized enterprises in the region.

Keywords

Strategic Management, Competitive Capability Enhancement, Performance, Small and Medium Enterprises (SMEs)

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีสัดส่วนของ SMEs เป็นจำนวนมาก ทั้งในภาคการผลิต การค้าและบริการ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2566) อย่างไรก็ตาม SMEs ในภูมิภาคนี้ยังคงประสบปัญหาหลายประการ เช่น ขาดแคลนทุน การเข้าถึงเทคโนโลยีที่จำกัด และขาดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ซึ่งหากผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีการนำการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) เข้ามาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการกำหนดทิศทางการดำเนินธุรกิจให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลง และสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น โดยเฉพาะในกลุ่ม SMEs ที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรอย่างจำกัด (ศิริพร เกตุแก้ว, 2565) ขณะเดียวกันการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน เช่น การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการสร้างคุณค่าจากอัตลักษณ์ท้องถิ่น ก็เป็นกลไกที่ช่วยยกระดับขีดความสามารถขององค์กรได้อย่างยั่งยืน (จิตรารักษ์ มงคลสุธี, 2564) ดังนั้น การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) จึงถือเป็นกระบวนการที่สำคัญในการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานขององค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรในระยะยาว ซึ่งปัจจุบันในยุคที่สภาพแวดล้อมทางธุรกิจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การบริหารเชิงกลยุทธ์ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้บริหารต้องใช้เพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถปรับตัวและเติบโตอย่างมั่นคง ซึ่งในปัจจุบันการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ถือเป็นกลไกสำคัญที่ผู้บริหารองค์กรนำมาใช้ในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย และทิศทางการดำเนินงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคที่สภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น ทำให้การบริหารเชิงกลยุทธ์กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จ (ชลิต ผลอินทร์หอม, 2562) กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดกลยุทธ์ การนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินกลยุทธ์ ซึ่งการกำหนดและนำนโยบายไปปฏิบัติถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง (พิมพ์ภา นาควิเชียร, 2567) โดยองค์กรที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงกลยุทธ์และทดสอบกลยุทธ์ก่อนนำไปใช้จริง รวมถึงการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ย่อมมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการดำเนินงานมากกว่าการนำนโยบายเชิงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติถือเป็นขั้นตอนที่ท้าทายที่สุด เนื่องจากต้องอาศัยการบูรณาการองค์ความรู้ วิสัยทัศน์ ภารกิจ ตลอดจนการประสานงานระหว่างส่วนงานต่าง ๆ ขององค์กร ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และความสามารถในการบริหารเชิงกลยุทธ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการนำกลยุทธ์ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (อรทัย ฤทธิพิศ และอภิชาติ จันทรงาม, 2566)

การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (Competitive Capability Enhancement) เป็นแนวทางสำคัญในการสร้างความแตกต่างให้แก่องค์กร ทั้งด้านผลิตภัณฑ์และบริการ โดยมุ่งเน้นการสร้างคุณค่าที่เหนือกว่าคู่แข่ง ซึ่งครอบคลุมการบริหารด้านการเงิน การตลาด ทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ องค์กรที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะมีโอกาสบรรลุผลการดำเนินงานได้อย่างสำเร็จ (ศิริรัตน์ เย็นระทา, 2563) ในบริบทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ศักยภาพทางการแข่งขันมี

ความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจาก SMEs ถือเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจระดับประเทศ การประเมินศักยภาพมักพิจารณาจากการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นวัตกรรม และการรวมกลุ่มทางธุรกิจเพื่อวิจัยและพัฒนาาร่วมกัน ซึ่งช่วยเสริมผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน (ดลพร เชื้อมกลาง และปณัฏพร เรืองเชิงชุม, 2561) การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในปัจจุบัน จึงไม่เพียงเกี่ยวข้องกับการมีทรัพยากรเท่านั้น แต่รวมถึงความสามารถเฉพาะตัวขององค์กร หรือ “สมรรถนะหลัก” (Distinctive Competencies) ที่คู่แข่งไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จและความอยู่รอดขององค์กรในระยะยาว (วรินทร์ธร ธารสารสมบัติ และฉวีวรรณ ปุรานิธิ, 2565) โดยการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันยังเป็นการแสวงหาข้อได้เปรียบในการแข่งขันที่ทั่วโลกให้ความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจ SMEs อาจเนื่องด้วยเหตุผลที่ว่า SMEs เป็นรากฐานทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่จะทำให้ศักยภาพทางการแข่งขันในระดับประเทศเพิ่มขึ้น และการประเมินศักยภาพทางการแข่งขันจะประเมินผ่านองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจโดยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และนวัตกรรม (ดลพร เชื้อมกลาง และปณัฏพร เรืองเชิงชุม, 2561) ดังนั้น การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพช่วยเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันและสะท้อนผลการดำเนินงานขององค์กรผ่านการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การทำงานอย่างถูกต้องและทันเวลา และการบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดที่องค์กรกำหนด โดยเฉพาะในหน่วยงานด้านการเงินและบัญชีที่ต้องดำเนินงานภายใต้กระบวนการที่รัดกุมและวัดผลได้ (ภัสสนที นุ่มประเสริฐ, 2560) ซึ่งผลการดำเนินงาน (Performance) จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการประเมินความสำเร็จขององค์กรในการบริหารจัดการ ซึ่งมักสะท้อนถึงประสิทธิภาพของการนำนโยบายหรือกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (รัตนัย จันทรสำราญ, โคมทอง ไชยสิทธิ์ และประภาพร ชื่นงาม, 2563) หนึ่งในเครื่องมือที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายคือ การวัดผลการดำเนินงานแบบสมดุล (Balanced Scorecard: BSC) ซึ่งช่วยให้องค์กรประเมินผลได้ครบ ทุกมิติ ได้แก่ด้านการเงิน (Financial Perspective) ด้านลูกค้า (Customer Perspective) ด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) และด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective) โดย BSC ไม่เพียงประเมินเฉพาะผลตอบแทนทางการเงิน แต่ยังช่วยระบุจุดแข็ง จุดอ่อน และแนวทางพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในองค์กรให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืนขององค์กรในอนาคตได้เป็นอย่างดี (โสพิศพิไล ทองใส, พัชรี พระสงฆ์, สุภาพร กังจี้, อารยา แก้วคง และเฉลิมเกียรติ รุ่งเล็ก, 2565) ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การจัดการที่มีโครงสร้างเชิงกลยุทธ์และการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันมีผลโดยตรงต่อผลการดำเนินงานของ SMEs ทั้งด้านการตลาด การเติบโตของยอดขาย และความสามารถในการอยู่รอดในระยะยาว นอกจากนั้นงานวิจัยของสมทรง คันธนที, สุขุมล เกิดนอก และวราญา โรจนูปภาพร (2565) ยังพบว่า การจัดการองค์ความรู้ ความคล่องตัวขององค์กร และการมีโครงสร้างเชิงกลยุทธ์ที่ชัดเจนมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานของ SMEs ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นในการศึกษาเชิงลึกเฉพาะในบริบทของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมเฉพาะตัวเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การศึกษารั้ครั้งนี้คณะผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิสาหกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจาก วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีลักษณะของเศรษฐกิจฐานรากที่เน้นการผลิตในระดับชุมชน อุตสาหกรรมขนาดย่อม และธุรกิจบริการ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรายได้ การจ้างงาน และการกระจายรายได้ภายในพื้นที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อทดสอบผลกระทบของการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

- H₁ การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน
- H_{1a} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน
- H_{1b} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน
- H_{1c} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน
- H_{1d} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินและการควบคุม มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน
- H₂ การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน
- H_{2a} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน
- H_{2b} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน
- H_{2c} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน
- H_{2d} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินและการควบคุม มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน

H₃ การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน

H_{3a} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการเงิน มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน

H_{3b} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการตลาด มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน

H_{3c} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน

H_{3d} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 613 คน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), 2568)

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 234 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเปิดตาราง Krejcie & Morgan (1970) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1 ตุลาคม 2567 - 31 มีนาคม 2568

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1.1 การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management: STM) ประกอบด้วย

1.1.1 ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning: STP)

1.1.2 ด้านการจัดการองค์กร (Organizational Management: OZM)

1.1.3 ด้านภาวะผู้นำในองค์กร (Leadership in Organizations: LIO)

1.1.4 ด้านการประเมินและการควบคุม (Evaluation and Control: EAC)

1.2 การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (Enhancing Competitive Advantage: ECA)

ประกอบด้วย

1.2.1 ด้านการเงิน (Financial: FNC)

1.2.2 ด้านการตลาด (Marketing: MKT)

1.2.3 ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management: HRM)

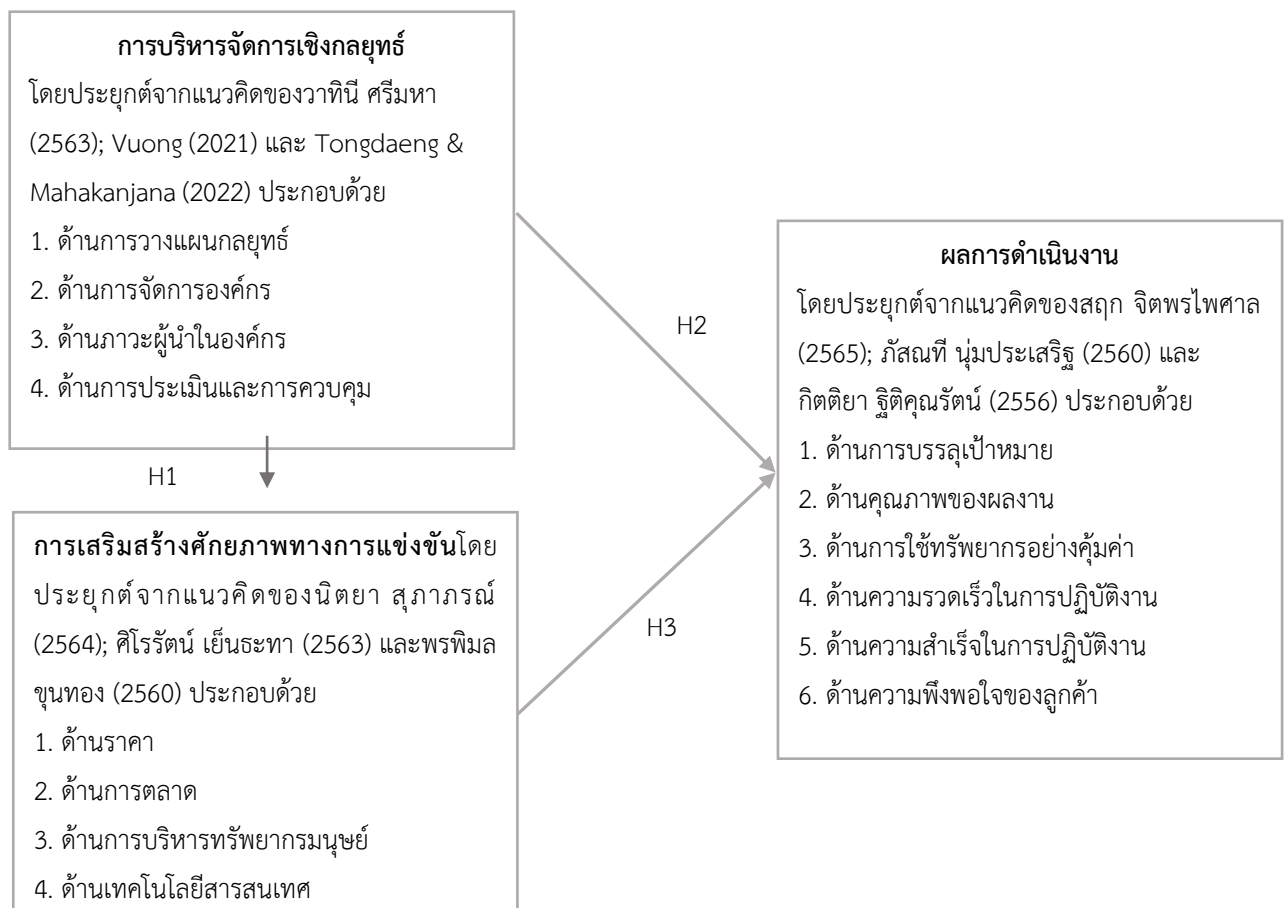
1.2.4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology: ITG)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลการดำเนินงาน (Performance: PFM) ประกอบด้วย

- 2.1 ด้านการบรรลุเป้าหมาย (Goal Achievement: GAM)
- 2.2 ด้านคุณภาพของผลงาน (Quality of Work: QOW)
- 2.3 ด้านการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (Efficient Use of Resources: EUR)
- 2.4 ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน (Speed or Timeliness in Work Performance: STW)
- 2.5 ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (Work Success: WSC)
- 2.6 ด้านความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction: CSF)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์และการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คณะผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 613 คน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), 2568)
2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 234 คน เนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีลักษณะของเศรษฐกิจฐานรากที่เน้นการผลิตในระดับชุมชน อุตสาหกรรมขนาดย่อม และธุรกิจบริการ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรายได้ การจ้างงาน และการกระจายรายได้ภายในพื้นที่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้การศึกษามีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติได้อย่างแท้จริง โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเปิดตาราง Krejcie & Morgan (1970) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และเงินเดือนที่ได้รับต่อเดือน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย ลักษณะธุรกิจ ทุนจดทะเบียน จำนวนพนักงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการวางแผนกลยุทธ์ จำนวน 5 ข้อ ด้านการจัดการองค์กร จำนวน 5 ข้อ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร จำนวน 5 ข้อ และด้านการควบคุม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเงิน จำนวน 5 ข้อ

ด้านการตลาด จำนวน 5 ข้อ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 5 ข้อ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาผลการดำเนินงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบรรลุเป้าหมาย จำนวน 5 ข้อ ด้านคุณภาพของผลงาน จำนวน 5 ข้อ ด้านการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า จำนวน 5 ข้อ ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน จำนวน 5 ข้อ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน จำนวน 5 ข้อ และด้านความพึงพอใจต่อลูกค้า จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามโดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งตัวแปรการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.87 และผลการดำเนินงาน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.84 และผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.726 - 0.838 การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.518 - 0.726 และผลการดำเนินงาน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.709 - 0.837 ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยพร้อมกับตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของเอกสารเพื่อเตรียมนำส่ง

2. ขออนุญาตจากวิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยแนบพร้อมกับแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบ ความครบถ้วน สมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับมา พบว่า มีความสมบูรณ์จำนวน 151 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 64.53 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 ฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker, Kumar & Day (2001) ได้นำเสนอว่าการส่งแบบสอบถามต้องมีอัตราตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้ว่ามีขนาดตัวอย่างที่ได้ มีความเหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 2 การทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 3 การทดสอบผลกระทบของการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์และการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คณะผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Variables	Unstandardized		Standardized	t	p-value	Collinearity	
	Coefficients		Coefficients			Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	0.933	0.357		2.615*	0.010		
STP	0.250	0.082	0.238	3.071*	0.003	0.697	1.435
OZM	0.169	0.082	0.182	2.056*	0.042	0.538	1.859
LIO	0.183	0.076	0.184	2.396*	0.018	0.709	1.410
EAC	0.191	0.086	0.193	2.228*	0.027	0.561	1.782
R Square = 0.387, Adjusted R Square = 0.371, Durbin-Watson = 1.899, F = 23.089							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่า Tolerance มีค่าเท่ากับ 0.538-0.709 จะเห็นได้ว่าค่า Tolerance มีค่าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ต่ำ (Hair, Anderson, Tatham & Black, 1998) และ ค่า VIF มีค่าเท่ากับ 1.435-1.859 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Black (2006) ดังนั้น แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันสูง ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลกระทบต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) ได้ร้อยละ 37.10 (Adjusted R Square = 0.371) หากพิจารณาผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (STP) ด้านการจัดการองค์กร (OZM) ด้านภาวะผู้นำในองค์กร (LIO) และด้านการประเมินและการควบคุม (EAC) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

H_{1a} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (STP) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (STP) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.250 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 1a (H_{1a})

H_{1b} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร (OZM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร (OZM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.169 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 1b (H_{1b})

H_{1c} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร (LIO) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร (LIO) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.183 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 1c (H_{1c})

H_{1d} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินและการควบคุม (EAC) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินและการควบคุม (EAC) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน (ECA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.193 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 1d (H_{1d})

2. ผลการทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การทดสอบผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน (PFM) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Variables	Unstandardized		Standardized	t	p-value	Collinearity	
	Coefficients		Coefficients			Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	1.884	0.342		5.508**	0.000		
STP	0.221	0.078	0.240	2.822*	0.005	0.697	1.435
OZM	0.172	0.079	0.212	2.188*	0.030	0.538	1.859
LIO	0.074	0.073	0.085	1.011	0.314	0.709	1.410
EAC	0.094	0.082	0.108	1.146	0.254	0.561	1.782
R Square = 0.265, Adjusted R Square = 0.245, Durbin-Watson = 1.815, F = 13.189							

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่า Tolerance มีค่าเท่ากับ 0.538-0.709 จะเห็นได้ว่าค่า Tolerance มีค่าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ต่ำ (Hair, Anderson, Tatham & Black, 1998) และ ค่า VIF มีค่าเท่ากับ 1.435-1.859 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Black (2006) ดังนั้น แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันสูง ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน (PFM) โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงาน (PFM) ได้ร้อยละ 24.50 (Adjusted R Square = 0.245) หากพิจารณาผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (STP) ด้านการจัดการองค์กร (OZM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร (LIO) และด้านการประเมินและการควบคุม (EAC) ไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน (PFM) ($p > 0.05$) ซึ่งสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

H_{2a} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (STP) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (STP) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.221 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 2a (H_{2a})

H_{2b} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านการจัดการองค์กร (OZM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร (OZM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.172 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 2b (H_{2b})

H_{2c} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร (LIO) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านภาวะผู้นำในองค์กร (LIO) ไม่มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 2c (H_{2c})

H_{2d} การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินและการควบคุม (EAC) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินและการควบคุม (EAC) ไม่มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 2d (H_{2d})

3. ผลการทดสอบผลกระทบของการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การทดสอบผลกระทบของการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน (PFM) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Variables	Unstandardized		Standardized	t	p-value	Collinearity	
	Coefficients		Coefficients			Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	1.320	0.369		3.576**	0.000		
FNC	0.090	0.071	0.105	1.258	0.210	0.670	1.492
MKT	0.192	0.075	0.213	2.547*	0.012	0.670	1.492
HRM	0.238	0.071	0.264	3.363*	0.001	0.763	1.311
ITG	0.174	0.066	0.193	2.633*	0.009	0.874	1.144
R Square = 0.313, Adjusted R Square = 0.295, Durbin-Watson = 1.901, F = 16.664							

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่า Tolerance มีค่าเท่ากับ 0.670-0.874 จะเห็นได้ว่าค่า Tolerance มีค่าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ต่ำ (Hair, Anderson, Tatham & Black, 1998) และ ค่า VIF มีค่าเท่ากับ 1.144-1.492 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Black (2006) ดังนั้น แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันสูง ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน (PFM) โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงาน (PFM) ได้ร้อยละ 29.50 (Adjusted R Square = 0.295) หากพิจารณาผลกระทบของการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน พบว่า การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการตลาด (MKT) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (HRM) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITG) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการเงิน (FNC) ไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน (PFM) ($p > 0.05$) ซึ่งสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

H_{3a} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการเงิน (FNC) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการเงิน (FNC) ไม่มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 3a (H_{3a})

H_{3b} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการตลาด (MKT) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการตลาด (MKT) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.192 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 3b (H_{3b})

H_{3c} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (HRM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (HRM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.238 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 3c (H_{3c})

H_{3d} การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITG) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM)

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITG) มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PFM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.174 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ 3d (H_{3d})

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์และการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสรุปประเด็นสำคัญในการวิจัยได้ดังนี้ 1) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์มีผลกระทบต่อศักยภาพทางการแข่งขัน แสดงให้เห็นว่าองค์กรมีการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในด้านการวางแผนกลยุทธ์ การจัดการองค์กร ภาวะผู้นำ และการประเมินควบคุม มีบทบาทสำคัญในการสร้างศักยภาพทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ช่วยกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง 2) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทขององค์กร ส่งผลให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุเป้าหมายองค์กรได้ดีขึ้น นอกจากนี้ จากผลการวิจัยยังพบว่าการจัดการองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ชัดเจน และระบบการสื่อสารภายในที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ และ 3) ศักยภาพทางการแข่งขันในด้านการตลาด ทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยี มีผลต่อผลการดำเนินงาน แสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านการตลาดทำให้องค์กรเข้าใจลูกค้า พัฒนากลยุทธ์ตรงเป้าหมาย และเพิ่มยอดขายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์มีผลต่อกำไรสุทธิและผลผลิตขององค์กร และเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ลดต้นทุน และเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินงาน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์และการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คณะผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กรด้านภาวะผู้นำในองค์กร และด้านการประเมินและการควบคุม มีผลกระทบเชิงบวกต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน เนื่องจาก การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันขององค์กรซึ่งจะช่วยกำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์ และแนวทางในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดความได้เปรียบเหนือคู่แข่งในระยะยาว โดยการวางแผนกลยุทธ์ช่วยให้องค์กรมีเป้าหมายที่แน่นอน และสามารถพัฒนาแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการแข่งขัน ซึ่งจะช่วยให้องค์กรมุ่งเน้นไปยังสิ่งที่สร้างมูลค่าและลดการสูญเสียในการใช้ทรัพยากร รวมถึงช่วยให้การจัดสรรทรัพยากร เช่น บุคลากร เงินทุน และเวลามีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้ข้อมูลเชิงกลยุทธ์เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ Mintzberg, Ahlstrand & Lampel (2021) ที่เสนอว่าการวางแผนกลยุทธ์อย่างเป็นระบบจะช่วยให้องค์กรสามารถกำหนดทิศทางที่ชัดเจน รับมือกับความเปลี่ยนแปลงของตลาด และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในสภาวะแวดล้อมที่มีความไม่แน่นอน นอกจากนี้ การจัดการองค์กรที่มีโครงสร้างชัดเจนร่วมกับภาวะผู้นำที่เข้มแข็งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนศักยภาพขององค์กร

Northouse (2022) ชี้ให้เห็นว่า ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และสามารถสื่อสารกลยุทธ์ได้อย่างชัดเจนจะสามารถสร้างแรงจูงใจให้พนักงานมีส่วนร่วม และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาองค์กรรวม ส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเชิงการแข่งขันที่ยั่งยืน ด้านการประเมินและการควบคุม Kaplan & Norton (2001) สนับสนุนว่าการใช้เครื่องมือเช่น Balanced Scorecard ช่วยให้ผู้บริหารสามารถติดตามผลการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ได้อย่างใกล้ชิดและเป็นระบบ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายการแข่งขันขององค์กรอย่างต่อเนื่อง

2. การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ ด้านการจัดการองค์กร มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน เนื่องจาก การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่เน้นการวางแผนกลยุทธ์และการจัดการองค์กรที่ต่อผลการดำเนินงาน ได้แก่ ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร ความสามารถในการบรรลุเป้าหมาย และการเติบโตขององค์กร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการออกแบบและดำเนินกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับบริบทของ SMEs สอดคล้องกับงานวิจัยของ Al-Matari et al. (2014) พบว่า การวางแผนกลยุทธ์ที่มีโครงสร้างและมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องมีผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Owolabi & Makinde (2012) พบว่า การจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน และระบบการสื่อสารภายในที่ดี มีผลโดยตรงต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจขนาดกลางในไนจีเรีย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abosede, Obasan & Alese (2016) พบว่า การวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจนและมีการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลลัพธ์การดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ

3. การเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการตลาด ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน เนื่องจาก การมีศักยภาพด้านการตลาดช่วยให้องค์กรสามารถเข้าใจความต้องการของลูกค้าได้อย่างลึกซึ้ง พัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสม และเข้าถึงตลาดเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนำไปสู่ยอดขายที่เพิ่มขึ้น การรักษาฐานลูกค้า และความภักดีต่อแบรนด์ ส่งผลโดยตรงต่อผลการดำเนินงาน เช่น รายได้และกำไรสุทธิ ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรจึงควรให้ความสำคัญและมีการลงทุนและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเพิ่มความรวดเร็วในการดำเนินงานด้วยความถูกต้องของข้อมูล และการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ และเพิ่มความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Morgan, Vorhies & Mason (2009) พบว่า องค์กรที่มีความสามารถทางการตลาดสูงมีแนวโน้มที่จะมีผลประกอบการที่ดีกว่าองค์กรอื่นอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Huselid (1995) รายงานว่าการจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์มีผลกระทบในทางบวกต่อผลผลิต กำไรสุทธิ และมูลค่าหุ้นของบริษัท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tippins & Sohi (2003) พบว่า องค์กรที่มีความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงจะมีผลการดำเนินงานดีกว่าองค์กรที่ไม่มีการลงทุนในด้านนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์องค์กร โดยเฉพาะในด้านการวางแผน การจัดองค์กร และการส่งเสริมความเป็นผู้นำที่ชัดเจน รวมถึงการประเมินผลและควบคุมการดำเนินงานอย่างมีระบบ ซึ่งจะช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและผลการดำเนินงานของกิจการได้อย่างยั่งยืน
2. ผู้บริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบนโยบายหรือแผนพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของธุรกิจภูมิภาคอย่างตรงจุด
3. ผู้บริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรหรือกำหนดกลยุทธ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร
4. หน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถใช้ข้อมูลจากผลการวิจัยเพื่อออกแบบโครงการอบรม การให้คำปรึกษา หรือการสนับสนุนในเชิงนโยบายที่เน้นการพัฒนาศักยภาพเชิงกลยุทธ์และขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการในภูมิภาคได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรเชิงกลยุทธ์เพิ่มเติมที่อาจมีอิทธิพลต่อศักยภาพทางการแข่งขันและผลการดำเนินงานขององค์กร เช่น การจัดการนวัตกรรม (Innovation Management) การจัดการความรู้ (Knowledge Management) และความคล่องตัวขององค์กร (Organizational Agility) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเฉพาะสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ต้องการความยืดหยุ่นในการดำเนินกลยุทธ์
2. ควรเปรียบเทียบผลการวิจัยระหว่างกลุ่มธุรกิจหรือภูมิภาคต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละอุตสาหกรรม หรือระหว่างภูมิภาคที่มีบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาความแตกต่างของการประยุกต์ใช้กลยุทธ์และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น อันจะช่วยให้ได้ข้อค้นพบที่สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายหรือกลยุทธ์เฉพาะกลุ่มได้อย่างเหมาะสม
3. ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) โดยผสมผสานการเก็บข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ เช่น แบบสอบถาม กับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและบริบทที่อธิบายกลไกความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ศักยภาพการแข่งขัน และผลการดำเนินงานได้อย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติยา ฐิติคุณรัตน์. (2556). *ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทชั้นไลน์อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลจำกัด*.
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพ
พรรณี.
- จิตรารณ มงคลสุธี. (2564). *กลยุทธ์การแข่งขันในยุคดิจิทัลสำหรับ SMEs*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจแห่ง
ประเทศไทย.
- ชลิต ผลอินทร์หอม. (2562). *การบริหารเชิงกลยุทธ์ในยุคการแข่งขัน*. กรุงเทพฯ : วิชาการไทย.
- ดลพร เชื่อมกลาง และปณัฏพร เรืองเชิงชุม. (2561). *การพัฒนาและประเมินศักยภาพทางการแข่งขันของ
ธุรกิจ SMEs*. กรุงเทพฯ : ธุรกิจนวัตกรรม.
- นิตยา สุภาภรณ์. (2564). ความสามารถและความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสัตพล*, 7(2), 43-52.
- พรพิมล ขุนทอง. (2560). *การสร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจเอสเอ็มอีในอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่*. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- พิมพ์ภา นาควิเชียร. (2567). การจัดการกลยุทธ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารบริหารธุรกิจและนวัตกรรม*, 9(1), 148161.
- ภัสสนที นุ่มประเสริฐ. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานการเงินและบัญชีของ
หน่วยงานทหารกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รัตน์ จันทรสำราญ, โคมทอง ไชยสิทธิ์ และประภาพร ชันงาม. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการ
ประยุกต์ใช้การบัญชีต้นทุนกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs จังหวัดอุดรธานี. *วารสารวิจัยและ
นวัตกรรมการอาชีวศึกษา*, 4(1), 58-66.
- วรินทร์ ธรรมสมบัติ และฉวีวรรณ ปุรานิติ. (2565). กลยุทธ์ความได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์กรธุรกิจ
ในยุคดิจิทัล. *วารสารการจัดการธุรกิจ*, 18(2), 90-101.
- วาที ศรีมหา. (2563). *การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม (SMEs) ประเภทการผลิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ศิริพร เกตุแก้ว. (2565). การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษาใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิจัยการจัดการ*, 12(1), 75-84.
- ศิริรัตน์ เย็นธธา. (2563). *การสร้างศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจบริการสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์วิชาการแห่งชาติ.

- สมทรง คันธนที, สุขุมาล เกิดนอก และวราญา โรจนปาภาพร. (2565). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 16(2), 424-437.
- สฤก จิตพรไพศาล. (2565). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานของอุสาหกรรม บริษัท ยูนิไทย ชิปปาร์ต แอนด์เอนจิเนียริ่ง จำกัด. *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.). (2566). *รายงานสถานการณ์ SMEs ไทย ปี 2566*. กรุงเทพฯ : กระทรวงอุตสาหกรรม.
- โสพิศพิไล ทองใส, พชร พระสงฆ์, สุภาพร กังจี้, อารยา แก้วคง และเฉลิมเกียรติ รุ่งเล็ก. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของข้อมูลทางบัญชีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคใต้. *วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*, 1(1), 21-22.
- อรทัย ฤทธิพิศ และอภิชาติ จันทร์งาม. (2566). ผู้นำเชิงกลยุทธ์กับการขับเคลื่อนองค์กรในภาวะวิกฤต. *วารสารการจัดการและกลยุทธ์*, 11(2), 25-42.
- Aaker, D. A., Kumar, V. & Day, S. G. (2001). *Marketing research*. (7thed). Hoboken. New Jersey: Wiley.
- Abosede, A. J., Obasan, K. A. & Alese, O. J. (2016). Strategic management and small and medium enterprises (SMEs) development: A review of literature. *International Review of Management and Business Research*, 5(1), 125-134.
- Al-Matari, E. M., Al-Swidi, A. K. & Fadzil, F. H. (2014). The Measurements of firm performance's dimensions. *Asian Journal of Finance & Accounting*, 6(1), 24-49.
- Hair, J. F., Anderson, R. E., Tatham, R. L. & Black, W. C. (1998). *Multivariate data analysis*. Upper Saddle River. New Jersey: Prentice Hall.
- Huselid, M. A. (1995). The impact of human resource management practices on turnover, productivity, and corporate financial performance. *Academy of Management Journal*, 38(3), 635-672.
- Kaplan, R. S. & Norton, D. P. (2001). *The strategy focused organization: How balanced scorecard companies thrive in the new business environment*. Harvard Business Press.
- Krejcie, R. V. & Morgan. D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607.610.
- Mintzberg, H., Ahlstrand, B. & Lampel, J. (2021). *Strategy safari: A guided tour through the wilds of strategic management*. (3rded.). Pearson Education.
- Morgan, N. A., Vorhies, D. W., & Mason, C. H. (2009). Market orientation, marketing capabilities,

- and firm performance. *Strategic Management Journal*, 30(8), 909-920.
- Northouse, P. G. (2022). *Leadership: Theory and practice*. (9thed.). SAGE Publications.
- Owolabi, S. A., & Makinde, O. G. (2012). The effect of strategic planning on the corporate performance in university education: a study of babcock university. *Kuwait Chapter of Arabian Journal of Business and Management Review*, 2(4), 27-44.
- Tippins, M. J., & Sohi, R. S. (2003). IT competency and firm performance: is organizational learning a missing link?. *Strategic Management Journal*, 24(8), 745-761.
- Tongdaeng, W. & Mahakanjana, C. (2022). Thai SMEs' response in the digital economy age: a case study of community-based tourism policy implementation. *MDPI Social Sciences*, 11(180). 1-20.
- Vuong, T. K. (2025). The impact of strategic management on organizational creativity and its influence on the financial performance of SMEs. *Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation*, 21(1), 43-57.